

דברי הרב לייטמן בנושא - ברית בעשירייה

1. ברית בעשירייה, הכוונה שאנחנו מוכנים להיות מחוברים בינינו למעלה מהאגו שלנו, כדי לבנות מתוך הרצונות האגואיסטיים שלנו שזאת תהיה עביות, ולמעלה מהרצונות האלה לבנות קשר בינינו, קשר נתינה עד קשר אהבה, שיהיה על פני העביות, צמצום, מסך, אור חוזר, כלומר זכות. ואז מתוך שני השלבים האלה שאנחנו מרכיבים, עביות למטה ועל פני זה זכות למעלה, כך אנחנו בונים את התנאי של הכלי הרוחני.

לפי הפער בין העביות, דחייה הדדית שיש לנו בינינו, וחיבור הדדי, שאנחנו בכוח ממש בשיניים מחזיקים את הקשר בינינו, אז בפער בין שני המצבים המנוגדים האלה אנחנו מודדים את הכלי. ולפי עוצמת הניגוד שיש לנו בין שני המצבים האלו אבל שרוצים להחזיק אותם יחד, זאת עוצמת הכלי, בעביות 0, 1, 2, 3, 4. ולפי זה אנחנו מגלים את הבורא באותו הפער בין מינוס לפלוס.

מינוס - שאנחנו לא רוצים להתחבר, הוא גדול מאוד, אנחנו מקבלים כל פעם דחייה יותר ויותר גדולה. פלוס - שאנחנו בכל זאת מעל הדחייה כן רוצים להתחבר ומבקשים מהבורא שיתן לנו כוחות לחיבור. ואז הפער בין שני הנתונים הללו, בין מינוס לפלוס, דחייה לחיבור, הוא יתן לנו כזה הפרש פוטנציאלי, שלפי גודל הדחייה ההדדית וגודל החיבור ההדדי מעל הדחייה, אנחנו מייצבים את התנאי, כלי לגילוי הבורא, ואז הבורא מתגלה.

כי אין לנו במציאות שלנו תנאים כאלה שיכולים להתגלות בצורה טבעית ולגלות את הבורא, אלא מתוך זה שאנחנו בונים את התנאים האלה, כמו במעבדה, ואנחנו בעצמנו נמצאים במעבדה הזאת, אז אנחנו מתקרבים לגילוי הבורא.

אנחנו מייצבים אותו בין הפער בינינו, דחייה, עביות שמתגלה, לבין זה שעובדים למעלה מהעביות. זאת ההתקדמות שלנו בדיוק בין מינוס לפלוס, אז אנחנו מגלים תופעות ויכולים אחר כך למדוד את התופעות האלה, בעוצמה, כמו שאנחנו מכירים מהחיים שלנו.
(הרב מיכאל לייטמן, 29.11.2021)

2. זה אומר שאני נכנס להסכם שהוא דווקא לא לפי הרגשות, אלא אני חייב לעשות אותו, כי זה מקדם אותי למטרה. ואני מתחייב בזה שאני אדאג שכל ההסכם הזה בינינו יישאר לעולם ועד כמו מלח שלא מתקלקל. מלח זה דבר היחיד בעולם שעם הזמן לא מתקלקל. וכך אנחנו צריכים להסתכל על כל מה שקורה בינינו, כל ההסכמים, כל מה שאנחנו עושים בינינו, זה צריך להיות לנצח, ושאנחנו נשמור על זה מה שלא יהיה, ואנחנו מבקשים מהבורא שהוא גם ישמור יחד איתנו ויחייב אותנו להישאר ב"ברית מלח".
(הרב מיכאל לייטמן, 15.11.23)

3. אנחנו צריכים להבין שבכל מקום ומקום יש לנו קשר עם הבורא ואנחנו צריכים לקבוע על כל צעד ושעל שיש לנו ברית מלח. זאת אומרת, אם פועלת אהבה בינינו, אם יש חיבור בינינו, יחס בינינו, קרבה או לא, בכל מצב אנחנו פועלים לפי מה שהיה קודם, ועוד יותר מתקרבים בינינו. לא מסתכלים על מה שיש היום, אלא ממשיכים את כל הדברים שהיו קודם ועוד יותר מהם למחר. העיקר הוא

ההסכם שפועל בינינו, וההסכם נעשה בזמן שיש מקום לחיבור, ואז מתוך החיבור שאנחנו עכשיו מרגישים שיש בינינו אנחנו צריכים לפעול. למה? כי ברור שהדרך שלנו היא כולה מירידות ומעליות, "ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד". כל שלב חדש מתחיל מחושך, מפירוד, מחוסר כוחות, מחוסר רצון, ואנחנו צריכים לפעול לפי מה שהיה לנו קודם, לפי אותו רצון, לפי אותה נטייה גדולה, השתוקקות גדולה שהייתה לנו קודם, למרות שאין לנו עכשיו שום דבר.

אז אנחנו צריכים לעורר כאלה מצבים מהעבר כדי על ידם להימשך לעתיד, וכך נראה. זה נקרא "על כל קרבנך תקריב מלח", בכל מידות ההתקרבות שאתה מתקרב, אתה יכול להתקרב רק בתנאי שאתה לוקח מאתמול, מכל המצבים הקודמים את ההתעוררויות שלך, ממשיך אותן ועוד יותר מהן על פני המצבים הנוכחיים, וכך מתקדם.

זה נקרא שאתה עושה "ברית", קשר, קשר של "מלח". כלומר, מלח זה דבר שלא מתקלקל אלא ההפך, כששמים על משהו מלח זה משמר אותו. אם אנחנו מתקרבים בצורה כזאת שאין לנו עכשיו התעוררות מיוחדת, משיכה מיוחדת, קשר מיוחד, אבל אנחנו מושכים את זה מאתמול, ממה שהיה להיום, והיום משתמשים בהתעוררות מאתמול, זה נקרא שמתקרבים. "תקריב", "על כל קרבנך תקריב מלח". קורבן מהמילה "קרוב", להתקרב, אז איך אפשר להתקרב כל פעם עוד ועוד לבורא, דווקא על ידי זה שאנחנו לוקחים את כל ההתפעלויות שהיו לנו אתמול וממשיכים אותן מחר.

העבודה הזאת שלנו היא חשובה מאוד, כי זאת בדיוק ההשתתפות העצמית שלנו. אין לנו שום דבר, אנחנו לא בורא שיש לנו כוחות השפעה שאנחנו יכולים לפתח, להגביר אותם. אבל כשאנחנו בצורה כזאת מגלים את מה שהיה לנו קודם, התעוררות שהייתה קודם, ומשתמשים בה עבור חוסר ההתעוררות שיש לנו עכשיו, אז אנחנו בזה ממש פועלים. אומנם אנחנו משתמשים בהתעוררות שהייתה לנו אתמול מהבורא, אבל עכשיו אנחנו משתמשים בה במקום שאין לנו התעוררות מהבורא, וזאת העבודה שלנו. אחרת אין לנברא שום כוחות רוחניים, אי אפשר להתעורר בצורה אחרת אלא לקחת את הטוב שקיבלנו אתמול, ולהשתמש בו עבור מה שחסר לנו היום.

זה נקרא "על כל קרבנך תקריב מלח", שאם אתה רוצה להתקרב, לעשות מעצמך פעולה, בבקשה, תעשה, יש לך אפשרות. כי מה שהיה אתמול כבר היה, אתה יכול לקחת את זה ולהשתמש כאילו שזה שלך.

(הרב מיכאל לייטמן, 29.11.2021)

4. ודאי שכוח הברית להחזיק את עצמנו אפילו במצבים שהם נגד הטבע, אנחנו יכולים לקבל את הכוח הזה רק מהבורא. ודאי שהפירוד בינינו נעשה על ידי הגברת הרצון לקבל, פתיחת הרצון לקבל השבור בעוד שלב, בעוד שלב, בעוד כמות ואיכות, שאז על ידי זה אנחנו מרגישים את עצמנו מתרחקים.

אז שני המצבים האלו הם מגיעים אלינו ממקור אחד, מהבורא. מצד אחד הוא פותח לנו רצון לקבל כל פעם יותר גדול, מצד שני, אם אנחנו רוצים אנחנו יכולים להשתמש בכוח הברית שמגיע ממנו. איך אנחנו צריכים להרגיש את עצמנו, שמשתמשים בשני האמצעים האלה, כדי לאחוז בבורא?

אנחנו כל הזמן צריכים להמצא בהגברת הרצון לקבל. הבורא פותח את הרצון לקבל השבור ומשחרר אותו כל פעם עוד קצת ועוד קצת ועוד קצת, הוא מתעורר בנו וכך אנחנו מתקדמים. מתקדמים בזה, שהרצון לקבל כל פעם נעשה יותר גדול ואנחנו צריכים להתגבר עליו, להיות מעליו, ולמרות זאת

להיות בחיבור בינינו. להיות בחיבור בינינו אנחנו יכולים אם אנחנו מקבלים כוח מהבורא. הכוח הזה נקרא, כוח הברית.

ודאי שזה כוח חדש שמגיע מהבורא כל פעם, כמו הרצון לקבל. אבל הוא מגיע לנו מכך שאנחנו החלטנו וקיבלנו על עצמנו התחייבות, להיות יחד למרות כל כוחות הפירוד שמתעוררים בנו, או שהבורא מעורר בנו. זאת אומרת, כוח הרע, האגו שמתעורר, מתעורר ודאי על ידי הבורא והוא אומר כך, בראתי יצר רע בכל רגע ורגע, שהוא מגלה אותו יותר, ומצד שני, יש את כוח הברית, שאנחנו יכולים להשתמש בכוח שלו, בכוח האיחוד. שאם אנחנו מתחילים את הדרך ומתחייבים, אז יש לנו יכולת להשתמש בכוח החיבור, וכך לחבר את כל הכלים השבורים שמתגלים לעת עתה ולהתקדם. (הרב מיכאל לייטמן, 13.12.2018)

5. מה ההבדל בין הברית עם הבורא לבין הברית עם החברים בעשירייה?

קודם ברית עם החברים ואחר כך מאותה הברית עולים לדרגת הברית עם הבורא. ברית זה קשר. אז קודם כל, מה שנמצא קרוב אלינו ואחר כך עם הבורא. בוודאי שגם זה וגם זה עושה הבורא. הוא מוריד את המאור המחזיר למוטב וכך אנחנו מתחברים. (הרב מיכאל לייטמן, 26.11.2023)

6. אנחנו מכינים את עצמנו לזה. "ברית" זה נקרא צורת הקשר שיש בין הרצונות כדי לחבר ביניהם לכלי אחד. זה נקרא "ברית". עד שאנחנו מגיעים לחיבור עד כדי כך שהוא נקרא, "בית המקדש", שיכולים לגלות שם את כל צד שמאל וכל צד ימין בצורה נכונה, והבורא מתגלה בצורה שלו, כמו שצריך להתגלות בגמר התיקון. (הרב מיכאל לייטמן, 18.04.2017)

7. אנחנו צריכים להבין מאיפה יש לנו את החובה לכרות את הברית, כי יש לנו תחילה וסוף בדרך שלנו, שהם מלכתחילה כבר קיימים. אין כאן שום דבר חדש במה שאנחנו עושים. אנחנו סך הכול מממשים את הרשימות שלנו. לכן יוצא שהברית היא לא בזה שאנחנו מחפשים דרך חדשה, אנחנו צריכים רק לראות, להרגיש, מה יש לפנינו כרגע בכל יום ויום, בכל רגע ורגע, מה הבורא מעורר, איזה רשימות הוא מעורר בנו, ואותן הרשימות אנחנו צריכים לממש. זאת אומרת, לחבר אותם יחד כך שבסופו של דבר יהיה בזה חיבור כזה שהוא יוכל להתגלות בחיבור הזה כמה שיותר קרוב, שפלוס מינוס, שכל הנסיבות, כל התופעות, כל מה שיש, אנחנו בעצם צריכים לחבר יחד ולשייך לו ובזה כל התיקון שלנו. (הרב מיכאל לייטמן, 27.07.20)

8. על מה ברית? על מה הוא כורת ברית? למה הוא מתחייב?

אדם מתחייב דרך הכלים שלו, זאת אומרת דרך העשירייה, אחרת אין ברית. אין ברית שאני נמצא בשליטת פרעה. אין עם מי לעשות ברית, אני לא חופשי. זאת אומרת רק אם אני מרגיש שאני יוצא מפרעה, יכול לצאת מהפרעה. כי מה התנאי ליציאה מפרעה? אני מגיע משעבוד של פרעה, לשעבוד של הבורא. אין באמצע כלום, רק ההחלטה, או השליטה הזאת או השליטה הזאת, אחת מהשתיים. אז לצאת משליטת פרעה לשליטת הבורא אפשר רק על ידי זה שאני כורת ברית. ברית כורתים אני, והקבוצה והבורא שאנחנו יחד רוצים להיות קשורים בנקודת ייחוד אחת. ברית זה איחוד, קשר. (הרב מיכאל לייטמן, 3.02.2019)

9. לקבל ברית צריכים תנאים. אלו תנאים לא רק לאותו רגע, שאנחנו עכשיו נמצאים במצב שאנחנו מבינים שיחד אנחנו צריכים להגיע למטרה ואחרת לא וכן הלאה, אלא אנחנו גם מסכימים על כל אותם התנאים כדי לשמור את הברית. נניח התחנת פעם וחתמת, עכשיו, עד כמה אתה מקיים את כול אותן ההבטחות שהצהרת עליהן או שרק התכוונת להן, זו השאלה, אז בברית עם הבורא אנחנו צריכים לקיים את כל החוקים שלו, אלו שמתגלים ואלו שיתגלו, ואתה חותם כביכול ככה למפרע, על מה שיהיה הלאה, וכאן לכן אתה חייב להתחנן עם החברה שבה אתה מקיים את כל התנאים האלה כדי כל הזמן לבנות מקום לגילוי הבורא, לדבקות בו. כי אמנם אתה מתחנן עם הבורא כדי להגיע לדבקות בו, אבל בעצם אתה מתקשר עם הסביבה שבה אתה בונה את המקום לדבקות, לגילוי הבורא. לכן, יש כאן כמה תנאים, שבזמן שאנחנו מדברים על הברית, אנחנו צריכים להבין ולקבל. (הרב מיכאל לייטמן, 27.07.2020)

10. "כריתת הברית", הוא דבר מיוחד שאנחנו צריכים מלכתחילה, מתחילת החיים שלנו, מתחילת היסוד שלנו להתייבב לכריתת ברית. אנחנו ממש חותמים, מחליטים ומקבלים על עצמנו את אותה הדרך, אותה המטרה שהיא נגד הרצון שלנו, נגד הטבע שלנו, לגמרי לא שייכת לנו בינתיים. אבל אנחנו מקבלים אותה כי אנחנו מתחילים להבין, לפי שורש הנשמה שיש בנו, עד כמה זה מנוגד לטבע שלנו. שיש לנו שתי צורות הפוכות: השורש שלנו שכולו מהבורא וכל היתר, יצר הרע שהוא צורה הפוכה ממנו, ואיך אנחנו נמצאים בין שתי הצורות האלו, הכוחות ההפוכים, ומשתדלים לחבר ביניהם.

אבל החיבור הוא בזה שאנחנו דווקא מביאים אותם להתנגשות ביניהם, דרך ההתנגשות הזאת כשאנחנו מרגישים את עצמנו בצורה לא טובה, במבוכה, בבלבול, בנפילה, בחוסר אונים, בחוסר כוחות, אנחנו בכל זאת מבררים את המצבים האלו עד המצב הגרוע ביותר שהוא תשעה באב, חורבן, רואים שאין לנו שום אפשרות לעשות משהו בעצמנו. ואז אנחנו מתקרבים לתשעה באב שהכול נחרב, שאין לנו שום ניצוץ נכון חוץ מניצוץ אחד קטן ביותר שמחזיק אותנו בגלל שהבורא נותן לנו אותו ומאיר בו, ואז על ידו אנחנו יכולים בכל זאת להגיע לכריתת הברית הזאת, ומאותו המקום הנמוך, הנורא, אנחנו נקים את הכלי השלם המתוקן. וכך מתשעה באב שהוא חורבן, באותו מקום, באותו זמן, באותו מצב, נגיע לבנייה, לתיקון. ו"חשיכה כאורה יאיר" כך נקום כולנו לתחייה, זה הובטח לכולם. זה כבר קיים. כל המצבים האלו קיימים. אנחנו צריכים רק להשתדל לממש אותם, להחיות ולגלות אותם. (הרב מיכאל לייטמן, 27.07.20)

Words of Rav Laitman on the Topic — Covenant in the Ten

1. A covenant in the ten means that we are ready to be connected among us above our ego, in order to build out of our egoistic desires — which will be the coarseness — and above those desires, to build a connection between us, a connection of giving all the way to a connection of love, which will be upon the coarseness: restriction, screen, reflected light — that is, refinement. And then, from these two stages that we assemble — coarseness below and refinement above it — this is how we build the condition for the spiritual vessel.

According to the gap between the coarseness, the mutual rejection that we have between us, and the mutual connection — where we truly hold the bond between us by the skin of our teeth — we measure the vessel in the gap between these two opposite states. And according to the intensity of the contradiction we have between these two states, while wanting to hold them together — that is the intensity of the

vessel, at coarseness 0, 1, 2, 3, 4. And accordingly, we reveal the Creator in that gap between the minus and plus.

The minus — that we do not want to connect — is very big. We get greater and greater rejection each time. The plus — that we nevertheless do want to connect above the rejection, and ask the Creator to give us forces for connection. And then the gap between these two data points, between the minus and plus, the rejection and connection, will give us such a potential difference, that according to the magnitude of the mutual rejection and the magnitude of the mutual connection above the rejection, we establish the condition — a vessel for the revelation of the Creator — and then the Creator is revealed.

For in our reality we have no such conditions that could appear naturally and reveal the Creator; rather, it is from our building these conditions, as in a laboratory — and we ourselves are inside that laboratory — that we draw closer to the revelation of the Creator.

We establish it between the gap between us: the rejection, the coarseness that is revealed, versus working above the coarseness. That is our advancement, precisely between the minus and plus; then we discover phenomena and can afterward measure those phenomena, in intensity, as we know from our own lives.

(Rav Michael Laitman, November 29, 2021)

2. This means that I enter an agreement that is specifically not according to my feelings, but that I must do it because it advances me toward the goal. And I commit that I will see to it that this entire agreement among us will remain forever and ever, like salt that does not spoil. Salt is the only thing in the world that does not spoil over time. And so we must look at everything that happens among us — all the agreements, everything we do among us — it must be for eternity, and we will guard it no matter what happens, and we ask the Creator that He, too, will guard it together with us and obligate us to remain in a "covenant of salt."

(Rav Michael Laitman, November 15, 2023)

3. We must understand that in every single place we have a connection with the Creator, and we must establish at every step that we have a covenant of salt. That is to say, if love is operating among us, if there is connection among us, a relationship between us, closeness, or not — in every state we act according to what was before, and draw even closer between us. We do not look at what there is today, but rather continue all the things that were before, and even more of them tomorrow. The most important is the agreement that is operating among us, and the agreement is made at a time when there is room for connection, and then from the connection that we now feel exists among us, we must act. Why? Because it is clear that our path is made entirely from descents and ascents — "and there was evening and there was morning, one day". Every new stage begins from darkness, from separation, from lack of forces, from lack of desire, and we must act according to what we had before,

according to that desire, according to that great inclination, the great yearning that we had before, even though we have nothing now.

So we must awaken such states from the past in order to be drawn toward the future through them — and so we will see. This is called "upon all your offerings you shall offer salt": in all the measures of nearing, as you draw closer, you can draw closer only on condition that you take from yesterday, from all the previous states, your awakenings, continue them and even more of them over the current states, and thus advance.

This is called making a "covenant," a bond, a bond of "salt." That is, salt is something that does not spoil; on the contrary, when you put salt on something it preserves it. If we draw closer in such a way that we have no special awakening right now, no special attraction, no special bond, but we draw it from yesterday, from what we had, to today, and today we use the awakening from yesterday — this is called drawing closer. "You shall offer," "upon all your offerings you shall offer salt." Offering (*korban*) is from the word "close" (*karov*), to draw closer; so how is it possible to draw closer to the Creator each time more and more? Precisely by taking all the inspirations we had yesterday and continuing them tomorrow.

This work of ours is very important, because this is precisely our own participation. We have nothing; we are not the Creator and have forces of bestowal that we can develop and amplify. But when we reveal in this way what we had before — the awakening we had before — and use it for the lack of awakening we have now, then we truly act in this. It is true that we are using an awakening we had yesterday from the Creator, but now we are using it in a place where we have no awakening from the Creator, and that is our work. Otherwise the created being has no spiritual forces whatsoever; it is impossible to awaken in any other way but to take the good we received yesterday and use it for what we lack today.

This is called "upon all your offerings you shall offer salt": if you want to draw closer, to perform an action of your own — please, do so, you have the possibility. Because what was yesterday has already been; you can take it and use it as though it is yours.

(Rav Michael Laitman, November 29, 2021)

4. Certainly the power of the covenant to hold ourselves even in states that are against nature — we can receive that power only from the Creator. And certainly the separation among us is done through the increase of the will to receive, the opening of the broken will to receive at yet another stage, yet another stage, with more quantity and quality, whereby we feel ourselves growing afar.

So these two states come to us from one source — from the Creator. On the one hand He opens for us an ever-greater will to receive; on the other hand, if we want, we can use the force of the covenant that comes from Him. How should we feel ourselves — using both of these means in order to hold on to the Creator?

We must exist all the time in the increase of the will to receive. The Creator opens the broken will to receive and releases it each time a little more and a little more and

a little more; it awakens in us and thus we advance. We advance in that the will to receive grows greater each time and we must overcome it, be above it, and nevertheless be in connection between us. We can be in connection between us if we receive power from the Creator. That power is called the force of the covenant.

Certainly it is a new force that comes from the Creator each time, like the will to receive. But it comes to us from the fact that we decided and took upon ourselves a commitment to be together despite all the forces of separation that awaken in us, or that the Creator awakens in us. That is to say, the evil force, the ego that awakens, is certainly awakened by the Creator, and He says so: "I created the evil inclination" — at every single moment He reveals it more. And on the other hand, there is the force of the covenant, and we can use its force, the force of unification. If we begin the path and commit, then we have the ability to use the force of connection, and thus connect all the broken vessels that are revealed for the time being, and advance.

(Rav Michael Laitman, December 13, 2018)

5. What is the difference between the covenant with the Creator and the covenant with the friends in the ten?

First a covenant with the friends, and then from that same covenant we rise to the degree of a covenant with the Creator. A covenant is a bond. So first of all, what is close to us, and then with the Creator. Certainly both are done by the Creator. He brings down the reforming light and this is how we connect.

(Rav Michael Laitman, November 26, 2023)

6. We are preparing ourselves for this. A "covenant" means the form of the bond that exists between the desires in order to connect them into one vessel. This is called a "covenant." Until we reach a connection to such a degree that it is called the "Temple" — where we can reveal there the entire left side and the entire right side correctly, and the Creator is revealed in His form, as He should be revealed at the end of correction.

(Rav Michael Laitman, April 18, 2017)

7. We must understand where the obligation to make the covenant comes from, because we have a beginning and an end in our path that exist from the outset. There is nothing new in what we are doing. We are simply realizing our records. Therefore it turns out that the covenant is not in that we are searching for a new way; We need only to see, to feel, what lies before us right now, on every single day, at every single moment — what the Creator awakens, which records He awakens in us — and we must realize those records. That is to say, connect them together so that in the end there will be such a connection in it that He will be able to reveal Himself within that connection as closely as possible — that the plus, the minus, all the circumstances, all the phenomena, everything there is, we must actually connect together and attribute to Him, and our entire correction is in this.

(Rav Michael Laitman, July 27, 2020)

8. What is the covenant over? What does one make a covenant over? What does one commit to?

A person commits through his vessels — that is, through the ten — otherwise there is no covenant. There is no covenant while I am under Pharaoh's rule. There is no one with whom to make a covenant; I am not free. That is to say, only if I feel that I am exiting Pharaoh, that I can get out of Pharaoh. Because what is the condition for exiting Pharaoh? I come from the enslavement of Pharaoh to the enslavement of the Creator. There is nothing in between — only the decision: either this rule or that rule, one of the two. So it is possible to exit Pharaoh's rule to the Creator's rule only if I make a covenant. A covenant is made by me, the group, and the Creator — that we want to be bound together in one point of unification. A covenant means unity, a bond.

(Rav Michael Laitman, February 3, 2019)

9. To accept the covenant we need conditions. These are conditions not only for that moment, when we are now in a state where we understand that we must reach the goal together and not otherwise, and so on — but we also agree to all those conditions in order to keep the covenant. Suppose you once got married and signed; now, to what extent do you fulfill all those promises that you declared or merely intended — that is the question. So in the covenant with the Creator we must fulfill all His laws, those that are revealed and those that will be revealed. And you seemingly sign in advance for what will come later. And here, therefore, you must marry the society, in which you fulfill all these conditions in order to constantly build a place for the revelation of the Creator, for adhesion with Him. Even though you marry the Creator in order to achieve adhesion with Him, in actuality you connect with the environment in which you build the place for adhesion, for the revelation of the Creator. Therefore, when we speak about the covenant, there are several conditions here that we must understand and accept.

(Rav Michael Laitman, July 27, 2020)

10. "Making the covenant" is a special thing; From the very outset, from the beginning of our lives, from the beginning of our foundation, we must stand ready for the making of a covenant. We truly sign, decide, and take upon ourselves that path, that goal, which is against our will, against our nature, entirely unrelated to us for the time being. But we accept it because we begin to understand — according to the root of the soul within us — how much this is opposed to our nature. That we have two opposite forms: our root, which is entirely from the Creator, and all the rest, the evil inclination, which is an opposite form to Him, and how we exist between these two forms, the opposite forces, and strive to connect between them.

But the connection is in that we specifically bring them into collision with one another. Through that collision, when we feel ourselves in a bad state — in confusion, in bewilderment, in falling, in helplessness, in lack of forces — we nonetheless scrutinize these states all the way to the worst state, which is the Ninth of Av, destruction; we see that we have no possibility whatsoever to do something on our own. And then we approach the Ninth of Av where everything is destroyed, where we have no correct spark except for the one tiniest spark that holds us because the Creator gives it to us and shines in it. And then through it we can nonetheless reach

this making of the covenant, and from that lowest, most terrible place we will establish the complete, corrected vessel. And thus from the Ninth of Av, which is destruction — in that very place, at that very time, in that very state — we will reach construction, correction. And "darkness shall shine as light" — thus we shall all arise to life; this has been promised to all. It already exists. All these states already exist. We need only to strive to realize them, to enliven and reveal them.

(Rav Michael Laitman, July 27, 2020)